

det ærede Medlem fra Fredericia mente, at Landbrugerne skulde sige: Vi skal gerne bringe det Offer at gaa ud paa Landet og tage Roer op. Endnu mindre vilde jeg forlange, at de skulde tilbyde at gøre det gratis, de skulde selvfølgelig forlange sædvanlig Betaling. Naar Arbejderne nu gennemgaaende faar større Betaling, skulde de ogsaa have denne Betaling for at tage Roer op, og det tilbød Sukkerroedyrkerne dem ogsaa. De vilde tilbyde dem 35 Kr. for at tage 1 Td. Land Roer op og desuden Kost og Logi i en Uge. Man regnede med, at en Arbejder kan tage 1 Td. Land op i en Uge. For Resten regner man, at en øvet Arbejder kan gøre det i 5 Dage, men for at være flot, sagde man: Lad os sige en Uge. Det er altsaa 35 Kr. om Ugen, selv om de til at begynde med ikke er øvede, og desuden frit Ophold. Jeg tror, alle vil indrømme, at det selv i disse Dyrtider kunde siges at være et kønt Tilbud.

Jeg gik ud fra, at det ikke skulde kunne blive vanskeligt at skaffe de mellem 200 og 300 Mand, som vi skulde have ud for at tage Roer op en hel Maaned. Det sagde Sukkerroedyrkerne, at de skulde have, og det gjaldt om at faa dem til at blive saa længe som muligt paa et Sted. Her i København var der, som jeg oplyste, op imod 600, der havde været ledige i Løbet af 3 Uger. Derfor foretog vi den Undersøgelse, hvis Resultat jeg nævnede, og De vil forstaa af de Tal, jeg fremkom med i Eftermiddags, og som jeg ikke skal gentage, at det ikke vilde volde nogen større Vanskelighed at skaffe det fornødne Antal. Det har ladet sig gøre at skaffe et Par Hundrede Mand, og det er dem, der hidtil har været Brug for, saa jeg klager ikke over, at jeg ikke hidtil har faaet Arbejdere nok, men jeg konstaterer blot, at de fleste af de 200 har vi faaet ude fra og ikke her fra København. Og hvorfor? Fordi de fleste af dem, der gaar her inde i København, og som jeg havde troet, jeg kunde faa, og som gaar ledige 4—5, undertiden 6 Dage i hver Uge, sagde: Vi har Arbejde nede ved Havnen som Regel 1 Dag, undertiden 2 Dage hver Uge, og dersom vi tager ud for at tage Roer op i 3—4 Uger, kan vi risikere, at vi ikke, naar vi kommer tilbage, kan faa det samme Arbejde igen, saa kan der være andre, der er kommet ind i vort Hold, og saa ved vi ikke, om vi kan faa noget Arbejde. Jeg vil ikke i og for sig sige saa meget derimod, det er ikke for at kritisere dette, jeg nævner det, men for at paapege den Kendsgerning, at der er saa mange Vanskeligheder her, at man ikke uden videre kan sige, som det ærede Medlem fra Fredericia

sagde om Landmændene, at de nok maatte kunne bringe det Offer og tage det Hensyn at sørge for, at de ubemidlede faar billig Mad, thi saa maatte man ogsaa kunne sige til Arbejderne, hvad jeg selv slet ikke vil sige, at de nok kunde, naar de ser, at det kan blive galt med at tage Roerne op, tage det Hensyn at løbeden Risiko at tage bort fra det Arbejde, de nu har en eller to Dage om Ugen. Det er endda ikke noget Offer, de skal bringe; de tjener jo meget mere ved at gaa ud paa Landet og tage Roer op end ved at arbejde en eller to Dage om Ugen nede ved Havnen. Jeg tror ikke, det er værd at indlade sig paa at beskyldte den ene Samfundsklasse for at være mindre offervillig end den anden. Jeg tror, der kan være brodne Kar i alle Lande; det kan der være mellem Landbrugerne som mellem Arbejderne, men ogsaa lige saa vel mellem Arbejderne som mellem Landbrugerne. Det gavner ikke, naar Sagen fremstilles paa den Maade, som det ærede Medlem fra Fredericia valgte.

Da jeg nu er kommet ind paa Spørgsmaalet om Arbejdsanvisningen, vil jeg sige, at det i alt væsentligt har været tilfredsstillende at arbejde med Arbejdsanvisningen. Der var ved Finansaarets Slutning, altsaa den 31. Marst, godt 30 Kontorer i Virksomhed. Mange af dem havde ikke været i Virksomhed i ret mange Maaneder, men der var ikke desto mindre anvist et ret betydeligt Antal Arbejdere fra dem, og hvad der særlig har glædet mig, er, at det for alle de Provinskontorer — det gælder selvfølgelig ikke for København, der er Forholdet et andet —, som havde været i Virksomhed i det Finansaar, der sluttede den 31. Marts i Aar, ved Opgørelsen viste sig, at af samtlige anviste var 28 pCt. anvist til Arbejde ved Landbruget. Det er ikke noget ringe Tal, naar man tænker paa, at Opgørelsen ikke gaar længere end til den 31. Marts og de fleste af Kontorerne kun havde været i Virksomhed i faa Maaneder, saa at Opgørelsen altsaa gælder for en Tid, hvor der ikke er mest Trang til Arbejdskraft ved Landbruget. Jeg har prøvet at lade undersøge, hvorledes Forholdet har været i de 6 Maaneder, der er gaaet fra April til 1. Oktober. Der er i denne Tid omtrent anvist lige saa mange Folk for hele Landet som i forrige Finansaar, men hvad der er endnu glædeligere, er, at naar man ser paa Forholdene for Provinskontorerens Vedkommende, har de anvist 32 pCt. af samtlige de anviste til Arbejde ved Landbruget. Jeg tager dette som et Vidnesbyrd om, at det dog lader sig gøre at faa en Del af Strømmen